

TORAH OHR • MEGILLAS ESTHER • MAAMAR 6

ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר...

“And the king extended to
Esther the golden scepter”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/megillas-esther/6/

1 ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמוד לפני המלך וגוי'. להבין ענין השינויים שבין פרשה זו לפרשה שלמעלה דשם נאמר ויושט המלך את שרביט הזהב אשר בידו.

“And the king extended to Esther the golden scepter, and Esther arose and stood before the king,” etc. [We need] to understand the differences between this passage and the passage above, for there it says, “And the king extended the golden scepter that was in his hand.”

וגם שם נאמר ותגע בראש השרביט. וכאן משמע שנתן לה כל השרביט. וגם להבין ענין זה בכל זמן מהו.

Also, there it says, “and she touched the top of the scepter,” while here the implication is that he gave her the whole scepter. And [we need] also to understand what this matter is at every time.

הנה כנס"י נקראת בשם אסתר על שם ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא. כי פני ה' שהוא גילוי שכינתו

Now, the Congregation of Israel (Knesses Yisrael) is called by the name Esther after [the verse] “And I will surely hide (haster astir) My face on that day.” For the face of G-d, which is the revelation of His Shechinah (Divine Presence),

כמ"ש יאר ה' פניו אליך הוא עכשיו בזמן הגלות מסותרת בבחי' ביום ההוא (כי יום ההוא מורה על יום שאינו נראה ונגלה משא"כ יום הזה).

as it is written, “May G-d make His face shine upon you,” is now, in the time of exile, hidden, at the level of “on that day” (for “that day” indicates a day that is not seen and revealed, which is not so with “this day”).

ודרך פרט בכל נפש מישראל הנה כאשר בחי' נצוץ נפשו האלהית הוא מכוסה ומלובש בלבושי מחשבה דבור מעשה הגשמיים ואין אור ה' שורה ומתגלה בו להיות נתפס ונקבע במוחו ולבו האהבה לה' לדבקה בו בהתגלות הלב

And in particular, in every soul of Israel: when the aspect of the spark of his G-dly soul is covered and clothed in the physical garments of thought, speech and action, and the light of G-d does not rest and become revealed in him, so that the love of G-d, to cleave to Him, would be grasped and fixed in his mind and heart in a revealed way in the heart,

כי אם בבחי' מקיף עליו מלמעלה נקרא בחינת אהבה זו בשם אסתר. שהיא מסותרת בבחי' ביום ההוא שאינה בהתגלות.

but only in the aspect of something encompassing (makif) over him from above, this level of love is called by the name Esther, for it is hidden, at the level of "on that day," in that it is not in revelation.

2 והיא בחי' נקודה בהיכלא בפנימיות נקודת לבו ודאי מסותרת היא האהבה בכל נפש מישראל ואין לך אדם שאין לו בחי' פנימיות זו אלא שלהוציא מההעלם אל הגילוי אינה שוה בכל אדם.

It is the level of "a point within the chamber" (nekudah beheichala), in the inner dimension (pnimiyus) of the point of his heart. Assuredly the love is hidden in every soul of Israel, and there is no person who lacks this inner dimension; only, bringing it out from concealment into revelation is not the same in every person.

ולכן לימות המשיח שאז יזדכך האדם אזי יהיה בבחי' ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר וגו'. ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו וגו'.

Therefore, in the days of Mashiach, when man will be refined, then it will be at the level of "And the glory of G-d shall be revealed, and all flesh shall see," etc. And "It shall be said on that day, 'Behold, this is our G-d; we hoped for Him,'" etc.

פי' שיאיר אור ה' בהתגלות עד שיהא נתפס ונקבע אפי' במוחו ושכל אנושי וראו כל בשר בראיה גשמית חושיית כי אלהינו הוא בחי' זה אשר לזה קוינו לו ולא בבחי' ההוא:

That is, the light of G-d will shine in revelation until it is grasped and fixed even in his mind and human intellect, and "all flesh shall see," with physical, sensory sight, that "our G-d" is at the level of "this," for which "we hoped," and not at the level of "that."

3 והנה ארז"ל כל המועדים יהיו בטלים לע"ל חוץ מפורים שנאמר וימי הפורים וגו' וזכרם לא יסוף מזרעם. וגם ארז"ל הלכות אינן בטלים לעתיד לבא.

Now, our Sages, of blessed memory, said: "All the festivals will be abolished in the Time to Come, except Purim, as it is said, 'And the days of Purim,' etc., 'and their remembrance shall not cease from their seed.'" Our Sages, of blessed memory, also said: "The halachos will not be abolished in the Time to Come."

והענין הוא כי הנה ענין שבתות וימים טובים הוא שבהם הוא בחי' עליית העולמות והנצוצות שכל נצוץ נשמת ישראל מתעלה במדרגה מפני אור ה'

The explanation is this: the significance of Shabbosos and festivals is that on them there is the aspect of the ascent of the worlds and of the sparks, for every spark of a soul of Israel rises a level because of the light of G-d

המתגלה בעתים ההם ונתוסף בהם אורה ושמחה וחדות ה' להלהיט הנשמות לדבקה בו ית' ביתר שאת ובפרטות בפסח מתגלה אור האהבה חסד עליון בפנימיות הנשמות.

that is revealed at those times. On them there is added light, joy and the gladness of G-d, to set the souls aflame to cleave to Him, may He be blessed, with surpassing intensity. In particular, on Pesach the light of love, the supernal Chesed (kindness), is revealed in the inner dimension of the souls.

4 ועי' זה מתעלים כל נצוצי נשמות ישראל לעורר את האהבה רבה לה' ולדחות כל המונעים המבטלים

Through this all the sparks of the souls of Israel are elevated, to arouse the great love for G-d and to push away all that hinders and obstructs [it],

דהיינו הדברים שהם הפך ונגד אהבת ה' שהם תאוות גשמיים לאכפייא לסט"א. וכמ"ש למכה מצרים בכוריהם כל"ח.

that is, the things that are the opposite of, and against, the love of G-d, namely physical desires, so as to subdue the sitra achra (the other side). As it is written, "To Him Who struck Egypt through their firstborn, for His kindness is forever."

פי' שבכדי שיאיר לעולם אור החסד עליון הכה בכורי מצרים שהם הם ההפכים מזה. כמ"ש מי זאת עולה מן המדבר כתמרת עשן מקוטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל.

That is: in order that the light of the supernal Chesed should shine to the world, He struck the first-born of Egypt, who are the very opposite of this. As it is written, "Who is this coming up from the desert like columns of smoke, perfumed with myrrh and frankincense, from all the powders of the merchant?"

פי' כנס"י נק' זאת היא עולה מן המדבר שהם דברים הגשמיים אשר לא לה' המה שהם דומים למקום מדבר ושממה

That is: the Congregation of Israel is called "this" (zos). She is "coming up from the desert," that is, [from] the physical things that are not for G-d, which resemble a place of desert and desolation;

וגם מדבר מלשון דבור דהיינו דברים בטלים והיא עולה מהם בשבתות ומועדים ואז הוא כתמרות עשן
and also, midbar (desert) is related to dibur (speech), that is, idle words. She rises from them on
Shabbosos and festivals, and then it is “like columns of smoke.”

כי כמו שעשן גשמי התהוותו הוא מחמת שהאש שורף דבר שהוא הפך טבעו דהיינו לחלוחית שיש
בעצים או בפתילה שנאחז בהם האש

For just as physical smoke comes into being because the fire burns something that is the opposite
of its nature, namely the moisture in the wood or in the wick on which the fire takes hold,

שהרי רבוי העשן הוא לפי רבוי הלחלוחית שיש בדבר ההוא. כך כביכול כשאור ה' מתגלה בשבתות
ויו"ט שורף ומכלה דבר ההפוך הגלוי לאכפייא לסט"א.

for the amount of smoke is according to the amount of moisture in that thing; so too, as it were,
when the light of G-d is revealed on Shabbosos and festivals, it burns and consumes the manifest
opposing thing, so as to subdue the sitra achra.

וגם היא מקוטרת קיטור נקרא עשן דק כמו עשן המגמר והקטורת ולרוב דקותו לא נקרא בתורה בשם
5 עשן כי אם בשם ענן כמ"ש וכסה ענן הקטורת.

She is also “perfumed” (mekuteret): kitur is the name for a fine smoke, like the smoke of burning
spices (mugmar) and of the incense; and because it is so fine, the Torah does not call it “smoke”
but “cloud,” as it is written, “And the cloud of the incense shall cover.”

והיינו מפני שאינו שורף ומכלה דבר ההפוך ממש לפי שאין בדבר הנאחז בהם האור מדבר
This is because it does not burn and consume a thing that is truly opposite, since in the thing on
which the flame takes hold there is nothing of what is

ההפך כ"א מעט מזער ואעפ"כ צריכה להיות בבחי' זו בבחי' מקוטרת לשרוף ולכלות כל אחד לפי
מדרגתו ולפי מעלת נשמתו בעילוי אחר עילוי

opposite except a very little. Nevertheless, she must be at this level, the level of “perfumed,” to
burn and consume, each according to his level and according to the stature of his soul, ascent after
ascent.

ואח"כ יהיה בבחי' מור הוא האמור במגילה בהגיע תור נערה ונערה לבא אל המלך שכל נצוץ ישראל הם בבחי' נוקבא לגבי הקב"ה לעלות ולראות באור

Afterwards there will be the level of myrrh. This is what is said in the Megillah, "When the turn of each maiden came to go in to the king": for all the sparks of Israel are at the level of Nukva (the feminine) in relation to the Holy One, blessed be He, to rise and to behold the light

ה' כל אחד לפי מדרגתו ששה חדשים בשמן המור שמן הוא בחינת חכמה להיות בבחי' מור בבחי' מרירות שמאחר שעולה מן המדבר ומפרר ומפריד הרע להיות כלה ונשרף בעשן וקטור

of G-d, each according to his level: "six months with oil of myrrh." Oil is the level of Chochmah (wisdom): to be at the level of myrrh (mor), the level of bitterness (merirus). For once one rises from the desert and crumbles and separates the evil, so that it is consumed and burned in the smoke and the fine smoke,

אזי ישכיל היטב ענין המרירות מן ההפך איך ומה הוא ואח"כ יבא לבחי' לבונה היא בחי' השמחה בחדות ה' ישמח ישראל בעושיו:

then one will understand well the bitterness over the opposite, how and what it is. Afterwards one will come to the level of frankincense (levonah), which is the level of joy in the gladness of G-d: "Let Israel rejoice in its Maker."

6 וזהו ענין ששה חדשים בבשמים כי כמו שהריח נקלט ונכנס לתוך גופו ומענג בדשן נפשו הגם שהוא דבר שאין בו ממש ואין נראה ונתגלה לעין רק נקלט הריח לתוך גופו.

This is [the meaning of] "six months with spices": for just as a scent is absorbed and enters into one's body and delights one's soul with richness, although it is something that has no substance and is not seen or revealed to the eye; the scent is only absorbed into the body.

כך ענין השמחה בה' הוא מעלמא דאתכסיא רק שמשמחת את הלב ומלהיטו להתלהט ולהתלהב באור So too, joy in G-d is from the hidden world (alma de'iskasya); only, it gladdens the heart and kindles it to glow and blaze with the light

ה' מכל אבקת רוכל הם כל מיני התלהבות אשר בכל נפש מישראל כל חד לפש"ד. והוא ענין בתמרוקי הנשים שבכל אלו הנערה באה אל המלך:

of G-d. "From all the powders of the merchant" are all the kinds of fervor that are in every soul of Israel, each one according to his own measure. And this is [the meaning of] "with the women's cosmetics," for with all these "the maiden comes to the king."

7 והנה כל מיני עליות והתקרבות כנסיי להקב"ה בשבת ויו"ט וכל מה שמתעלות בעילוי אחר עילוי עד רום המעלות נקי בשם נגיעה בראש השרביט

Now, all the kinds of ascent and drawing near of the Congregation of Israel to the Holy One, blessed be He, on Shabbos and Yom Tov, and however much they rise, ascent after ascent, to the loftiest heights, are called "touching the top of the scepter."

כי שרביט הזהב הוא המשכת אור א"ס ב"ה והוא הוא חיות כל העולמות עליונים ותחתונים כמ"ש את שרביט הזהב וחיה ואינה יכולה לעלות ולראות ולקבל חיותה מכל השרביט.

For the golden scepter is the drawing down of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, and it is itself the life-force of all the worlds, higher and lower, as it is written, "...the golden scepter, and he shall live." And she cannot rise and see and receive her life-force from the whole scepter;

רק השרביט נשאר בידו ורק הארה מגיע אליה בראש השרביט והארה זו היא בחי' אהבה עזה כרשפי אש ושללהבת העולה למעלה זהב העליון זהב התנופה

rather, the scepter remains in his hand, and only a glimmer reaches her, at the top of the scepter. This glimmer is the level of a fierce love like flashes of fire and a flame that rises upward: the higher gold, "the gold of the wave offering."

וקצהו התחתון הוא כשאהבה עזה זו בוערה ומתלהבת מהתבוננותו בגדולת א"ס ב"ה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין וקצהו העליון הוא כשמתלהבת ומתלהט מהתבוננותו במהותו ועצמותו ית' ולית מחשבה תפיסא ביה כלל

Its lower end is when this fierce love burns and blazes from his contemplation of the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, [as] the light that fills all worlds (memalei kol almin) and the light that encompasses all worlds (sovev kol almin). Its upper end is when it blazes and glows from his contemplation of His very being and essence, may He be blessed, and "no thought can grasp Him at all";

ולא שייך ביה לשון גדולה ממכ"ע וסוכ"ע רק על הארה והמשכת החיות ממנו ית' שייך לומר ממלא וסובב אבל לגדולתו דוקא אין חקר.

and the term "greatness," memalei kol almin and sovev kol almin, does not apply to Him. Only of the glimmer and the drawing down of life-force from Him, may He be blessed, can one say "filling" and "encompassing"; but "His greatness," specifically, "is unsearchable."

פ"י דלא שייך כלל לחקור ולהתבונן בגדולתו איך הוא גדול מאד ומהולל אלא בשם הוי" ב"ה המורה על המשכת החיות לעולמות.

That is, it is not at all applicable to search out and contemplate His greatness, how He is "very great and praised," except in [relation to] the Name Havayah, blessed be He, which denotes the drawing down of life-force to the worlds.

אבל קמיה ממש כלא ממש חשיבו וכאלו אין שם עולמות כלל כמ"ש אני ה' לא שניתי ואתה הוא קודם שנברא ואתה הוא אחר שנברא העולם הכל בשוה

But before Him they are truly considered as truly nothing, and as if there were no worlds there at all, as it is written, "I, G-d, have not changed"; and "You are He before [the world] was created, and You are He after the world was created," all equally;

ולא שייך לפניו ית' בחי' עלמין לא בבחי' ממלא ולא בבחי' סובב כי אינו בגדר עלמין כלל.

and before Him, may He be blessed, the aspect of worlds does not apply, neither at the level of "filling" nor at the level of "encompassing," for He is not within the bounds of worlds at all.

8 וכדכתיב גדול ה' ומהולל מאד בעיר אלקינו הר קדשו. וארז"ל אימתי נק' גדול כשהוא בעיר אלקינו וכו'.

As it is written, "Great is G-d and highly praised, in the city of our G-d, His holy mountain." And our Sages, of blessed memory, said, "When is He called great? When He is in the city of our G-d," etc.

כי לפניו ית' לא שייך לשון גדולה מאחר שכל עולמות עליונים ותחתונים כולא כלא חשיב קמיה אלא מדת גדולתו הוא ענותנותו שמתלבש בבחי' גדולה כדי להיות מלכותו מלכות כל עולמים.

For before Him, may He be blessed, the term "greatness" does not apply, since all the worlds, higher and lower, are all considered as nothing before Him. Rather, the attribute of His greatness is His humility: that He clothes Himself in the level of greatness so that His kingship may be "a kingship of all worlds."

9 וכמ"ש וישב ה' מלך לעולם. וזהו ואתה קדוש יושב תהלות ישראל. פ"י שלהיותך תהלות ישראל הוא בחי' ישיבה שהוא השפלה וענוה אצלך שבאמת אתה קדוש ומובדל מגדר זה.

As it is written, "G-d sits as King forever." And this is [the meaning of] "And You are holy, sitting [upon] the praises of Israel." That is: Your being "the praises of Israel" is the level of "sitting," which is a lowering and a humility for You, for in truth You are holy and set apart from this bound.

אבל לעתיד יתגלה אור ה' בגילוי רב ועצום דהיינו המשכת אלקותו ית' ועצמותו ומהותו מבחי' אני ה' לא שניתי היה הוה ויהיה ברגע אחד וראו כל בשר בעיני השכל גשמי כי אלהינו יהיה בבחינת זה כנ"ל.

But in the Time to Come the light of G-d will be revealed in a great and mighty revelation, that is, the drawing down of His G-dliness, may He be blessed, and His essence and being, from the level of "I, G-d, have not changed": was, is and will be in one instant; and "all flesh shall see," with the eyes of the physical intellect, that "our G-d" will be at the level of "this," as mentioned above.

10 והתגלות זה יהיה בתחתונים דוקא למטה. וכמו שארז"ל ע"פ כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל.

This revelation will be in the lower realms specifically, below. As our Sages, of blessed memory, said on the verse "At the time it shall be said to Yaakov and to Israel, 'What has G-d wrought'":

שמלאכי השרת ישאלו זאת לצדיקים ובמקום שהיו מלאכי השרת אומרים איה מקום כבודו יאמרו מלא כל הארץ כבודו.

that the ministering angels will ask this of the tzaddikim; and in place of what the ministering angels used to say, "Where is the place of His glory?", they will say, "The whole earth is full of His glory."

11 וזהו אשת חיל עטרת בעלה שאור ה' המתגלה בה עכשיו נקרא בעלה. אבל לעתיד יהיה במדרגה גבוה יותר.

This is [the meaning of] "A woman of valor is the crown of her husband": the light of G-d that is revealed in her now is called "her husband," but in the Time to Come [she] will be at a higher level.

לכן כתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. פי' שלא יהיה שייך לה בחי' קימה ועלייה כי יהיה אור ה' בגילוי רב למטה דוקא.

Therefore it is written, "She has fallen; she will no more rise, the maiden of Israel." That is: the aspect of rising and ascent will not apply to her, for the light of G-d will be in great revelation below specifically.

דהיינו משום שאתהפכא חשוכא לנהורא ולא לאכפייא לסט"א בלבד לבטלם ולהכניעם כמו בשאר גלות דכתיב למכה מצרים בכוריהם וגו'.

This is because darkness is transformed into light, and not only the subduing of the sitra achra, to nullify them and humble them, as in the other exiles, of which it is written, "To Him Who struck Egypt through their firstborn," etc.,

ויהרג מלכים אדירים וגו'. רק כי גם אז אהפך אל עמים שפה ברורה וגו' והלכו עמים רבים וגו'.

"And He slew mighty kings," etc. Rather, [it is] that then, too, "I will turn to the peoples a clear language," etc., and "many peoples shall go," etc.

12 והנה מעין זה היה הנס של פורים שנתהפך לב אחשוורוש לטוב. אותו הפה עצמו שאמר והעם

Now, the miracle of Purim was a semblance of this: the heart of Achashverosh was turned to good. That very same mouth that said, "and the people,

לעשות בו כטוב בעיניך הוא עצמו אמר ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם. שהוא ענין אתהפכא חשוכא לנהורא ונגלה כבוד ה' למטה במקום החשך דוקא:

to do with it as seems good in your eyes," is the very one that said, "And you, write concerning the Jews as seems good in your eyes." This is the transformation of darkness into light, and "the glory of G-d is revealed" below, in the place of darkness specifically.

13 ולכן אמרו רז"ל שגם הלכות אינן בטלות. וביאור הענין כי הנה ארז"ל על פסוק ברח דודי ודמה לך לצבי וגו' מה צבי מחזיר ראשו לאחוריו.

Therefore our Sages, of blessed memory, said that the halachos too will not be abolished. The explanation of the matter: our Sages, of blessed memory, said on the verse "Flee, my beloved, and be like a gazelle," etc.: "Just as a gazelle turns its head backward..."

דהיינו עד"מ כמו שבאדם בעצם ראשו הנה מונח בתוכו מוח ושכלו ובינתו וכשמחזיר עצם ראשו לאחוריו

That is, by way of analogy: just as in a person, within the bone of his head are placed his brain, his intellect and his understanding, and when he turns the bone of his head backward,

הנה גם המוח אשר בתוכו ורוח שכלו ובינתו נמשכין אחריו כך כביכול המשיך הקב"ה והלביש רצונו וחכמתו במקום אחוריו שהם בחינת חיצוניות דהיינו בענינים גשמיים כמו בבהמות בסדר קדשים.

the brain within it, and the spirit of his intellect and understanding, are also drawn after it; so too, as it were, the Holy One, blessed be He, drew down and clothed His will and His wisdom in the place of His "back," which is the level of the outer dimension (chitzoniyus), namely in physical matters, as with animals in the Order of Kodashim

14 ובמעוֹת בסדר נזיקין. דפנימית רצונו וחכמתו ית' מלובשים בהם וגם מדותיו ית' הם נמשכים אחריהם מאליהם וממילא כמ"ש השיב אחר ימינו וגו'.

and with money in the Order of Nezikin. For the inner dimension (pnimiyus) of His will and His wisdom, may He be blessed, is clothed in them, and His emotive attributes (middos), may He be blessed, are also drawn after them of themselves, as a matter of course, as it is written, "He has turned His right hand backward," etc.

ובחכמה אתברירו פי' כי אין לשון ברור נופל אלא בדבר שמתערב כגון מין במינו ואינו ניכר. כך עד"מ סרסור המחליף פרה בחמור לגבי השונה משנה והלכה זו.

And "through Chochmah (wisdom) they are sorted out." That is: the term "sorting out" applies only to something that is mixed in, such as a kind within its own kind, and is not recognizable. So, by way of analogy, a broker who exchanges "a cow for a donkey," as compared with one who studies this mishnah and halachah.

15 וכן קצב המתעסק בנתוח אברי הבהמה לנתחים ובבני מעים וכו' הוא קצב. אך המתעסק לידע כל פרטי הלכות התלויין באברי הבהמה להבדיל בין טרפה לכשרה

Likewise, a butcher who busies himself with cutting the limbs of the animal into pieces, and with the entrails, etc., is a butcher. But one who busies himself with knowing all the details of the laws that depend on the limbs of the animal, to distinguish between treifah and kosher,

וכן במחליף פרה לידע ולהבדיל ולברר בין חייב לזכאי וכן בסדר טהרות בין טמא לטהור כו'.

and likewise with one who exchanges a cow, to know, distinguish and sort out between the liable and the exempt, and likewise in the Order of Taharos, between impure and pure, etc.;

16 וכן בכל ש"ס משנה וגמרא וכל הפוסקים ראשונים ואחרונים מתגלה ומתברר רצון העליון וחכמתו ית' ועל ידי זה מתברר ונפרד הרע מהטוב

and likewise in all of Shas, Mishnah and Gemara, and all the halachic authorities, early and later, the supernal will and His wisdom, may He be blessed, are revealed and made clear, and through this the evil is sorted out and separated from the good,

דהיינו הפסול מהכשר וחייבמזכאי וכן במצות מעשיות התלויין במדות כגון שומר אבידה שפטור ליתן פרוטה לעני. שעוסק במצוה פטור ממצוה.

that is, the invalid from the valid, and the liable from the exempt. And likewise with practical mitzvos that depend on the emotive attributes (middos), such as one who guards a lost object, who is exempt from giving a perutah to a poor man, for one who is engaged in a mitzvah is exempt from [another] mitzvah.

17 והיינו אם עוסק בה לצרכה לשטחה ולנערה ואין חילוק בין היא אבדת עשיר או עני.

That is, if he is occupied with it for its own needs, to spread it out and to shake it out; and there is no difference whether it is the lost object of a rich man or of a poor man.

משא"כ אם שומר כסות שלו אפי' אינו עשיר כמו בעל אבדה הרי אין בו מצוה.

Whereas if he guards his own garment, even if he is not as rich as the owner of the lost object, there is no mitzvah in it.

וכן הענין בצדקה וגמילות חסדים מה שעושה חסד עם הבריות הרי זה מצוה. ואם עושה לצרכו אין בו מצוה.

The same applies to charity and acts of kindness: when one does kindness to people, this is a mitzvah; but if he does it for his own need, there is no mitzvah in it.

וא"כ כשעושה מצוה בדבר גשמי הרי הוא ענין ההתהפכות חשוכא לנהורא שאור ה' הוא גילוי רצונו ית' ואור במקום החשך הגשמי דוקא:

If so, when one does a mitzvah with a physical thing, this is the transformation of darkness into light; for the light of G-d is the revelation of His will, may He be blessed, and [it is] light in the place of physical darkness specifically.

18 וזהו הנה זה עומד אחר כתלנו. פירוש בחי' חכמתו ורצונו ית' הוא בחי' התגלות בבחי' זה בעניני התורה

And this is [the meaning of] "Behold, this one stands behind our wall." That is: the level of His wisdom and will, may He be blessed, is the level of revelation, at the level of "this," in the matters of the Torah;

אלא שעומד אחר כתלנו שאין אור ה' שורה ומתגלה בו מפני שעונותיכם מבדילין ועומד לנגדו בכותל.

only, it “stands behind our wall,” for the light of G-d does not rest and become revealed in him, because “your iniquities separate,” and stand opposite him as a wall.

19 והעצה היעוצה לזה משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים. כי חלון הוא חלל שנעשה בכותל.

The counsel offered for this: “He gazes through the windows, He peers through the lattices.” For a window is an opening made in a wall.

וכן ענין החרכים אלא שחרכים הם סדקים קטנים וחלון הוא חלל גדול יותר. כך ע”ד משל הנה ארז”ל פתחי לי כחודה של מחט כו’.

So too the lattices, except that lattices are small cracks, while a window is a larger opening. So, by way of analogy, our Sages, of blessed memory, said, “Open for Me [an opening] like the point of a needle,” etc.

דהיינו שישבור לבו לב האבן להיות לו רוח נשברה לב נשבר כי כל המסכים והכותל והמחיצה המפסקת בינו לאביו שבשמים הוא בחי' גסי הרוח אשר על כן מחשב עצמו ליש. וחפצי יקריו בעיניו מחפצי שמים:

That is, that he break his heart, the heart of stone, so as to have “a broken spirit, a broken heart.” For all the screens, the wall and the partition that divide between him and his Father in Heaven are the level of coarseness of spirit, because of which he considers himself something (yesh), and his own desires are dearer in his eyes than the desires of Heaven.

20 ועם כל הנ”ל יובן ויבואר היטב ענין אסתר שמתחלה בראותו את המלכה עומדת בחצר היה בחי' זאת עולה מן המדבר הנ”ל.

With all the above, the matter of Esther will be well understood and explained: at first, “when he saw the queen standing in the court,” it was the level of “this one coming up from the desert,” mentioned above.

כי גם בחי' חצר הפנימית למדבר יחשב נגד בית המלך ממש לפי שאין המלך דר בקביעות בחצר כמו בבית אזי מתגלה הארת והמשכת אור ה’.

For even the level of the inner court is considered a desert compared with the king’s house itself, since the king does not dwell permanently in the court as in the house; then there is revealed a glimmer and drawing down of the light of G-d.

21 ואז ותקרב אסתר שמתעלה ומתקרבת אל המלך בתשוקה לדודה. אבל כל העליות והתקרבות אינו אלא ותגע בראש השרביט.

And then, “Esther drew near”: she rises and draws near to the king, in longing for her Beloved. But all the ascents and drawing near are no more than “and she touched the top of the scepter.”

אבל אחרי כן כתיב ותוסף אסתר וגו' דהיינו בהיותה אתו בבית ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי אשר חשב על היהודים.

But afterwards it is written, “And Esther continued,” etc., that is, when she was with him in the house, “and she wept and pleaded with him to avert the evil of Haman the Agagite, which he had devised against the Jews.”

שהבכיה היא לעורר רחמים רבים על נצוץ אלהות אשר נתלבש בלבושים גסי הרוח מבחי המן אשר הוא חשב על היהודים. כי ממנו באים ליהודים מחשבות כאלו.

For the weeping is to arouse great compassion upon the spark of G-dliness that has been clothed in garments of coarseness of spirit, from the level of Haman, who “devised against the Jews”; for from him such thoughts come to the Jews.

22 ואז יתהפכו חשוכא לנהורא. ולכן ויושט המלך לאסתר את כל השרביט הזהב שיאיר אור ה' בגילוי למטה דוקא.

And then darkness will be transformed into light. Therefore, “the king extended to Esther” the whole of “the golden scepter,” that the light of G-d should shine in revelation below specifically.

ואז ותקם אסתר פי' שקמה על עמדה ועל מצבה שלא תצטרך עוד לבחי' עולה מן המדבר.

And then, “Esther arose”: that is, she rose up in her place and her station, so that she would no longer need the level of “coming up from the desert.”

וזהו ותעמוד לפני המלך שתהא במדרגה גדולה לפניו כמ"ש א"ח ע"ב (וע' מענין ויושט המלך כו' במ"ש פ' ראה ע"פ כי תשמע בקול כו'. ובמק"מ ח"א פ' ויחי) (רכ"ח ע"ב).

And this is [the meaning of] “and she stood before the king”: that she will be at a great level before him, as it is written, “A woman of valor is the crown of her husband.” (And see, on the matter of “And the king extended,” etc., what is written in Parshas Re'eh on the verse “When you hearken to the voice,” etc.; and in the Mikdash Melech, Part I, Parshas Vayechi) (228b).

גם שם בד"ה כי תשמע הנ"ל נת' ענין חצר הפנימית וענין בית. וע' עוד מענין בית לעיל פ' בראשית
בד"ה השמים כסאי כו'

Also there, in the discourse beginning "When you hearken," mentioned above, the matter of the inner court and the matter of the house were explained. And see further on the matter of the house above, Parshas Bereishis, in the discourse beginning "The heavens are My throne," etc.,

אי זה בית כו' וע' עוד לעיל פ' וישב בהפטרה דחנוכה ע"פ תשמור את חצרי בע"א:

"Where is the house," etc. And see further above, Parshas Vayeshev, in the Haftarah of Chanukah, on the verse "You shall guard My courts," [explained] in another way.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/megillas-esther/6/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok